

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/405/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

275/2018. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. szeptember 11-én előterjesztett **panaszát** a 2018. december 20-án megtartott zárt ülésén – Fráterné Dr. Ferenczy Nóra előadó testületi tag távollétében, írásbeli előterjesztése nyomán – meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a Testület panaszírodáján történt megjelenése alkalmával, 2017. szeptember 11. napján, írásban terjesztette elő panaszát a vele szemben 2017. szeptember 2-án történt rendőri intézkedés (segítségnyújtás) elmulasztása, illetve a rendőri hangnem miatt. A panaszos a beadványát 2017. október 17. napján, elektronikus úton kiegészítette.

I.

1) a) A panaszbeadvány és annak kiegészítése szerint a panaszos egy társasház egyik lakásának lakója. Édesanyja és testvére is a házban lakik. A panaszos és testvére, aki szintén panasszal fordult a Testülethez) birtokvédelemért fordult a jegyzőhöz, mert az egyik szomszéd lakásába 2017. március hónaptól tömegesen idegen emberek érkeztek, és ellepték a társasház közös területeit. Az idegenek hangoskodva fel-le vonulnak az épületben, és a panaszos feletti lakásban filmforgatás, próbafelvételek, statisztaválogatás történt.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A jegyző eltiltotta a lakás tulajdonosát a birtoksértéstől, az erről szóló határozatot a panaszos 2017. június közepén vette kézhez. Ezt követően megszűnt az idegenek társasházban történő mozgása, és az állandó hangoskodással járó rendszeres statisztaválogatás és filmforgatás (amelynek során úgy kezelték a 33%-ban a panaszos és családja tulajdonában álló társasházi ingatlant, mintha az a tulajdonuk lenne és állandóan nyitva tartották a kaput, kitémasztották az épület bejárati ajtaját).

2017. augusztus 25-én a panaszos és édesanyja elutaztak, amikor is újra kezdődött a birtokháborító magatartás a házban tartózkodók részéről, akkor a rendőrséget is értesítették [ezzel összefüggésben a panaszos testvére külön panaszt terjesztett elő Testületnél, amely tárgyában a 233/2018 (XI. 6.) sz. Állásfoglalás született meg]. Úgy döntöttek, hogy visszautazásukat követően fognak a jegyzőnél panaszt tenni a folytatódó birtokháborításról. 2017. augusztus 29-én érkeztek vissza a házba. Akkor a panaszos észlelte, hogy tele van a ház bejárati ajtaja felé eső kerti bejáró rész és a jobbra eső kerti lépcső üvegszilánkokkal amiatt, hogy ismeretlen személyek betörték a lépcsőház legfelső fordulójában lévő ablakszárny mindkét részét, illetve az első lépcsőfordulóban a két szélső ablakszárny meg volt repedve, továbbá papírdobozokkal volt tele a felső lépcsőforduló.

b) 2017. szeptember 2-án (szombati napon) a panaszos azt észlelte, hogy ismételen sok ember ment be folyamatosan a társasházukba, és a felettük levő lakásban újra zajongtak, ezért 11 óra 31 perckor felhívta a 107-es segélyhívó számot, és kérte, hogy a rendőrség menjen a helyszínre. Az operátor egy kollegájához kapcsolta a panaszost, akinek szintén elmondta, miért kéri a rendőrség segítségét. Az utóbbi személy közölte, hogy visszahívják, és 11 óra 37 perckor történt is visszahívás, akkor közölték, hogy kapcsolják a rendőrséget. A panaszos többekkel beszélt telefonon, volt, aki mondta, hogy ő „vidéki segélyhívó”, nem a rendőrség, végül a központtal tudott beszélni. Ekkor újra elmondta, hogy miért hívja ki a rendőrséget: ismételen filmforgatás van a felettünk levő lakásban, amibe nem egyeztek bele, illetve birtokvédelmet kaptak a jegyzőtől, az ügynek vannak előzményei a rendőrségen is, és kérte a rendőri intézkedést. Erre a telefon túlsó végén levő személy megkérdezte, ki a panaszolt a jegyzői határozatban, amire a panaszos elmondta, hogy az I. emelet 5. szám alatti lakás tulajdonosa. Megkérdezték, „hogyan hívják a fiát?”, a panaszos visszakérdezett: „Kinek a fiát?” Ekkor eszébe jutott, hogy a lakástulajdonos apját is ugyanúgy hívják, ezért ezt is elmondta, és hozzátette, hogy nem az apa a birtokháborító, hanem a fia a tulajdonosa a felettük levő lakásnak, ahol ez az egész tevékenység folyik, és ahol jönnek-mennek az idegen személyek. Ekkor azt mondta a telefonáló a panaszosnak, hogy készítse elő a jegyzői határozatot, mert azt majd be kell mutatni a rendőröknek. A panaszos erre azt válaszolta, hogy nem ez a lényeg, a jegyzőnek külön eljárása van, hanem az a lényeg, hogy megint filmfogatás van felettük, amibe nem egyeztek bele, zajonganak már megint tömegesen az idegen emberek. A telefonáló idegesen közölte, hogy ez egy segélyhívó vonal és a panaszos csinálja azt, amit ő mondott, és készítse elő a jegyzői határozatot. A panaszosban ekkor tudatosult, hogy mégsem a rendőrségi központtal beszélt ekkor.

12 óra után a panaszos látta, hogy egy szolgálati gépkocsi ment el a házuk előtt, ezért előkészítette az iratait és a jegyzői határozatot, és kiment a kapuba. A rendőrök azonban nem érkeztek meg, ezért felment az útra és látta, hogy a szolgálati gépkocsi a közelben parkolt le, amiből a rendőrök kiszálltak és elindultak a másik irányba. Láthatóan eltévedtek, ezért a panaszos elindult feléjük. Hozzájuk érve bemutatkozott és közölte, hogy ő hívta ki a rendőrséget, majd együtt elindultak a ház felé. Elmondta a rendőröknek a szituációt, illetve, hogy nála van a jegyzői határozat, amit az egyik rendőr elkért, útközben olvasni kezdte, ezért nem figyelt, hogy mit mond a panaszos, miért kért rendőri segítséget. A házhoz érve a panaszos átadta iratait, majd mutatta a rendőröknek, hogy tárva-nyitva van a kapu, annak mágneszárját megrongálták ismeretlenek. A panaszos közölte, hogy előző év novemberében betörték hozzá, ezért a kapunak zárva kell lennie.

A panaszos elmondta az ingatlan tulajdoni viszonyait is (33%-ban a panaszos és családja tulajdonában áll) ami miatt nem tűrik, hogy idegenek tömegesen használják, felügyelet nélkül járkáljanak és zajongjanak.

A rendőr közölte a panaszossal, hogy ő csak csendháborítást tud megállapítani, amire a panaszos elmondta: önmagában az a körülmény, hogy ennyi ember jön-megy folyamatosan, zajjal jár, minden be- és lehallatszik, illetve elrontották az automata zárat is. A kaput nyitva hagyják az idegenek, és időnként a panaszosokhoz kopognak be azért, hogy be- és kiengedjék őket. A felsoroltak miatt nem lehet normális magánéletet élni, otthonukat, nyugalmaikat zavarják. A rendőr kérte a panaszost, hogy engedje be a saját lakásába, amit azzal indokolt, hogy meg akarja hallgatni, hogyan hallatszik a zaj a panaszoshoz. A panaszos azt felelte, hogy ez szükségtelen, mert ezt a jegyző már megállapította a videofelvételekből és benne van a hatósági szemle jegyzőkönyvében is, hogy minden áthallatszik. A panaszos rámutatott testvére hálószobájára, ami a lépcsőházzal határos, illetve a lakás bejárati ajtaja is a lépcsőházra nyílik. Az ingatlan 100 éves, régi villa, szigetelés nélkül, a rendőrségnek külön már nem szükséges vizsgáldnia. Be kellene viszont jönniük a házba, hogy ellenőrizzék, milyen tevékenység folyik a panaszos feletti lakásban.

Az egyik rendőr (Cs T r. törzsőrmester) a panaszos ezen kérése miatt nekitámadt, hogy ne utasítsa a rendőrséget intézkedésre, amire a panaszos azt mondta, hogy nem utasította őket. A rendőr azonban tovább folytatta: „Igen, maga utasított, mert azt mondta, hogy abba a lakásba kéne bemenni.” Láthatóan elzárkózott attól is, hogy megértse, miről beszél a panaszos, és csak kötozködött vele. A panaszos ezt követően arra kérte a rendőröket, hogy menjenek fel a lakásához, mert fel akarja írni a nevüket és a jelvényt számukat, illetve a lakásban vannak a tulajdonostársai is, akik tudnak nyilatkozni az általuk tapasztaltakról. A r. törzsőrmester erre megkérdezte, hogy segítségnyújtás miatt hívta ki a rendőröket, vagy őket is vegzálni akarja. A panaszos a provokációra nem reagált, hanem kihívta az édesanyját és a nővérét, és kérte, hogy hozzák igazolványaikat, hogy elmondják, mit tapasztaltak. A panaszos édesanyja tollat és papírt hozott magával. A panaszos pedig a másik rendőrhöz fordult, aki bemutatkozott és végighallgatta. Ennek a rendőrnek a magatartását a panaszos nem kifogásolta. A r. törzsőrmester ismételtén a panaszosba kötött, és bekapcsolta mobiltelefonja kameráját, hogy felvételt készítsen, közölve, hogy az intézkedést felveszi. (Közben a panaszos testvére is felvette a rendőri intézkedést.)

A panaszos sérelmesnek tartja azt, hogy a rendőr nem nyújtott segítséget az őt és családját zaklató magatartást folytató idegenekkel szemben: a mágneszár megrongálása, a kerítéskapu zárva tartásának megakadályozása és a panaszos és családja nyugalmaának megzavarása miatti felelősségre vonás elmaradása azzal a következménnyel jár véleménye szerint, hogy az ismeretlenek tovább folytatják a birtokháborítást és a garázda magatartást. Panaszolja továbbá a videofelvétel készítését.

c) Beadványának kiegészítésében a panaszos előadta azt is, hogy 2017. szeptember 7-én is kért rendőri intézkedést, aminek az volt az oka, hogy észlelte: a lakattal lezárt padlásrészük felett ismeretlen személy a tetőt megrongálta. A kikerülő rendőröknek megmutatta a panaszos a károsodást, és kérdésekre először azt mondta, hogy annak összege 40.000-50.000 forint. Észrevette azonban, hogy további rongálás is történt a tetőben, ezért tetőfedőt fognak hívni, és így később tudják megmondani a kár összegét, ami zonban legalább 100.000 forint.

2017. szeptember 13-án egy körzeti megbízott hívta fel a panaszost, aki szintén a kár összegéről érdeklődött, de a panaszos további türelmet kért, egyúttal kérte, hogy az előzményeket és a

korábbi rendőrségre tett bejelentéseiket is vegye figyelembe a rendőr. Egy héttel később ugyanez a rendőr felhívta a panaszoszt, és közölte, hogy az ügyet áttette a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra, mivel „csak egy pala volt, és az 300 forint”.

Ezzel összefüggésben a panaszos sérelmezi, hogy az ügyintéző kivizsgálás nélkül, a tetőfedő szakember értékbecslésének bevárása mellőzésével döntött arról, hogy a rongálás szabálysértés, nem pedig bűncselekmény.

2) a) A panaszos panasz-kiegészítésében részletesen előadta, hogy az általa és családja által lakott lakóingatlan közös tulajdonú területei nem filmforgatáshoz való felvonulásra és gyülekezésre szolgálnak, hanem a lakóépület lakásainak megközelítésére. Az említett I. em. 5. sz. lakás tulajdonosának, illetve az azt használó személyeknek nincs joguk idegeneket felügyelet nélkül beengedni az épületbe, ami miatt ott folyamatosan zaj van, és csendháborítást követtek el több ízben.

A panaszos és családja birtokvédelmi kérelmére a jegyző 2017. június 15-én kelt határozatában a tulajdonost eltiltotta attól, hogy az I. em. 5. sz. lakását felkereső személyek a lépcsőházban lakók nyugalma magatartásukkal zavarják. A panaszos idézett a jegyző határozatából, amely szerint „a Panaszolt a sérelmezett események, tények megtörténtét nem cáfolta. Panaszolt, a jogcímen alapuló birtokvédelem kérésére és az ingatlanával kapcsolatos úgymond legerősebb jogcímére történő hivatkozása nem megalapozott. Panaszosok a nem lakás céljára történő bérbeadás tiltására vonatkozó kérésén túl, az ingatlanai használatában való zavarással kapcsolatban birtokvédelmet is kértek. A panaszosoknak nem a panaszolti ingatlanhoz való viszonyuk, hanem a saját ingatlanai életvitelszerű használata alapozza meg birtokvédelmi igényük jogosságát.” A panaszos álláspontja szerint továbbá a kerítéskapu és az épület bejárati ajtajának zárva tartása a legalapvetőbb együttélési szabályok egyike, egyben a bűnmegelőzés elemi eszköze. A lakás tulajdonosának el kellene távolítania a lakókat a birtoklásban, nyugalma zavaró személyeket a társasház alapító okirata szerint. Mivel ezt nem tette meg a jegyzői határozat ellenére sem, a panaszos álláspontja szerint a rendőrségnek kellene eltávolítania a garázda személyeket.

A rendőrök meggyőződhetnek a tulajdon elleni szándékos rongálásról, illetve az alapvető együttélési szabályok szándékos megsértéséről 2018. szeptember 2-án. A panaszos bemutatta a rendőröknek a társasház alapító okiratát is, ami rendelkezik a közös tulajdonú részek használatáról, azonban a bizonyítékra az intézkedő r. törzsrőmester nem volt kíváncsi, csak azt kérdezte, hogy azt bemutatták-e a jegyzőnek. A rendőr ugyanakkor – a panaszos feltételezése szerint egy dokumentum alapján – azt állapította meg, hogy nem történt jogsértés, illetve nem tapasztalt csendháborítást sem.

A panaszos a kiegészítő beadványban részletesen taglalta azt is, hogy vele és családjával szemben évek óta folyik a zaklató magatartás, ami azzal kezdődött, hogy 2013-ban az említett lakás tulajdonosa fel akarta vásárolni a család tulajdoni hányadát, sikertelenül. Azóta erőszakos módszerekkel próbálja elűldözni a panaszos családját az otthonunkból, illetve számos peres eljárást indított ellenük (azokat a panaszos és családja nyerte meg, egy kivételével).

b) A panaszos beadványának kiegészítésében hosszasan beszámolt arról is, hogy a panaszolt rendőri intézkedést követően három, név szerint megjelölt személy, több ízben (2017. szeptember 12-én, 18-án és 26-án) zaklatták őt és családját (egy nő a kapu bezárása miatt dörömbölt ajtajukon, és fenyegető levelet írt, egy másik nő ordibált velük, egy férfi szintén ordibált velük, illetve életveszélyesen megfenyegette őket). Az utolsó zaklató magatartás miatt a panaszos

családja ismételten rendőri segítséget kért. Ezek részletes ismertetésétől, illetve az azokhoz kapcsolódóan küldött felvételek tartalmának bemutatásától a Testület eltekintett.

3) A panaszos számos fényképfelvételt, illetve videofelvételt, illetve azokhoz magyarázatot is küldött a Testület részére.

a) A felvételek közül több olyan van, ami azt ábrázolja, hogy a panaszos által is lakott társasházba idegen emberek érkeznek, illetve onnan távoznak, illetve a panaszossal szembeni „zaklató” magatartásokat rögzítették. Látható az több felvételen, hogy a panaszos bezárja a kaput, később mégis nyitva hagyják az azon keresztül közlekedők, a kapu zárja pedig rossz. Ezen felvételek részletesebb ismertetésétől azonban a Testület eltekintett, tekintettel arra, hogy azok a panaszolt rendőri intézkedést nem tartalmazzák.

b) A panaszos a 2017. szeptember 2-ai események kapcsán számos videofelvételt készített, amelyeken látható, hogy 10 óra 36 perc és 12 óra 17 perc között idegenek jönnek-mennek a házban. Azt is rögzíti a panaszos, hogy a kaput több esetben nem zárják be, illetve a ház bejárati ajtaját kitámasztották. A panaszos a kitámasztást megszüntette.

A panaszos által készített felvétel szerint a rendőrök 12 óra 17 perckor már a társasházban vannak, és a panaszossal beszélnek. A felvétel nem jó minőségű, ezért a rendőrök beszéde nem, illetve nehezen érthető. (A felvételhez fűzött kommentár szerint a panaszos megkérdezi a rendőrt, hogy mit csinál, közben az egyik rendőr megkérdezi a másiktól, hogy az intézkedést akarja-e dokumentálni. A panaszos pedig azt kérdezi ugyanattól a rendőrtől, hogy eddig miért nem dokumentálta, miért nem vette fel az intézkedést. A r. törzsőrmester azt válaszolja, hogy „nem, most lett úgy, ön úgy állt hozzá az egészhez”, „megmondta nekem, hogy mit kellene nekem csinálnom. Onnantól kezdve ön számon kért, mondta, hogy mit csináljak, utasított.” A panaszos azt válaszolja erre, hogy „ön meg kérte, hogy be akart jönni az én lakásomba.” A rendőr azt feleli, hogy meggyőződjenek a csendháborításról.) Közben a rendőrök bediktálják nevüket és azonosító számukat.

A panaszos beszél: „Én erre azt mondtam, egy pillanat, én erre azt mondtam, hogy eddig a rendőrök, akik kijöttek, azok felmentek és megnézték, hogy mi folyik a fenti lakásban. Ez történt.”, illetve „azt gondolom, hogy ellenőrizni kéne, hogy mi folyik abban a lakásban. Miért jönnek-mennek vadidegen emberek ott?” A rendőr azt válaszolja, hogy a jegyzői határozatban is benne van, hogy nem tiltotta meg a jegyző sem nekik, hogy másnak bérbe adják a lakásukat. A rendőr azt is mondja, hogy ők csak csendháborítás miatt tudnak intézkedni. A panaszos ezt követően azt kérdezi, hogy a rendőrök ezek szerint nem mennek fel, és nem rögzítik, mi folyik, amire a rendőr közli, hogy nem ezt mondta. A panaszos mondja a rendőrnek, hogy meg fogja várni, amíg lejönnek, utána beszélnek majd, mit állapítottak meg. Kérdésre a rendőrök közlik, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságról érkeztek. A felvételen ezt követően (3 perc 10 másodperctől) a rendőrök már nem láthatók. Innentől kezdve az hallható, hogy a panaszos elmondja a lakásban levő személyeknek (testvérének és édesanyjának), mi történt a rendőri intézkedés során.

A felvétel 5. percétől hallatszik, hogy a lépcsőházban egy férfi (a rendőr) beszél, azonban nem érthető. (A panaszosnak a felvételhez fűzött kommentje, illetve a felvétel tartama alapján mintegy tíz percig tart a rendőri intézkedés.) A panaszos a lakásajtóban áll, közben idegen emberek jönnek-mennek a házban. (A felvételen nem hallható, de a panaszos kommentje szerint távozás előtt a rendőr közli: egyeztetett a központtal is, a helyszínen nem történt csendháborítás szabálysértése, ő azt a helyszíni intézkedése ideje alatt nem tapasztalta. Csendháborításnak nem

minősül, hogy az itt lakók, illetve a hozzájuk érkező személyek jönnek-mennek. Ennek a tevékenységnek a végzését, illetve végzésétől nem tiltotta el a jegyző a határozatban a fent lakókat. A fent lakók mutattak egy dokumentumot, ezt a tevékenységüket jogszerűen folytatják.)

A panaszos elmondja, hogy megmutatja a társasház alapító okiratát, amiben meg van, hogyan kell a közös tulajdoni részeket, illetve a külön tulajdoni részeket használni. A panaszos bemegy a rendőrségre, és megteszi a feljelentést az aznapi eseménnyel kapcsolatban. A kormányhivatalban is voltak az ügygel kapcsolatosan. A panaszos közölte a rendőrrel azt is, hogy tapasztalhatta, hányan jöttek-mentek a házban, és nem tudja, azt felvette-e a rendőr.

A későbbi felvételeken az látható, hogy több, ismeretlen személy közlekedik a házban, a kapu több alkalommal nyitva marad. Egy idő után a panaszos lemegy és bezárja kulccsal a kaput, illetve a ház kitámasztott bejárati ajtaját is becsukja (több ízben). Ezt követően egy férfi az, aki a kapu előtt várakozó személyeket beengedi. 18 óra utáni időpontban készítették az utolsó felvételt az ismeretlen személyekről, majd 23 óra 49 perckor (amikor is a kapu ismételen nyitva marad) a panaszos kiment bezárni a kaput. Két felvételt továbbá készített a panaszos a lakásbelsőről is, a plafon felé fordítva a kamerát, feltehetően a fenti lakásból szűrődő zajokat akarták rögzíteni, a felvételen azonban az nem hallható.

c) A panaszos a 2017. szeptember 7-ei rendőri intézkedéssel összefüggésben is továbbított egy CD lemezt, illetve kommentet is küldött ahhoz. A panaszos a lépcsőn felfelé megy, és rögzíti, hogy az ablaküvegek törtek, illetve papírdobozok vannak a lépcsőfordulóban. A padlásról is készített felvételt, ahol hallható, hogy egy férfi (a panaszos kommentje szerint a rendőr) azt kérdezi, hogy a rongálási kárról tudnak-e valamint mondani. A panaszos rokonaival azon tanakodik, mekkora lehet a kár a tető rongálása miatt. A rendőrök beszédje nem érthető.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében további felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) A panaszossal szemben a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Alosztályának két beosztottja: Cs. T. r. törzsőrmester járőrvezető és L.L. r. őrmester járőr foganatosította a rendőri intézkedést.

2) A BRFK TIK r. alezredes főosztályvezetőjének tájékoztató levele az alábbi adatokat tartalmazza.

A panasszal kapcsolatban a TIK-be egy bejelentés érkezett, amit a panaszos tett 2017. szeptember 2-án 11 óra 31 perckor a BRFK ügyeletére, miszerint idegen személyek járkálnak a lakásban, ahol filmforgatáshoz folytatnak statisztaválogatást és egyéb tevékenységet. Emiatt kezdeményeztek birtokvédelmi eljárást, melyben már jegyzői döntés is született. A döntés ellenére az adott ingatlanban továbbra is folyik ez a tevékenység. A bejelentő figyelni fogja a járőrt, mert a kapu és a kapucsengető nem működik és megérkezésüket követően oda fog menni és bemutatja a jegyzői döntést, hogy konkretizálni lehessen az eltiltott tevékenység mibenlétét.

A helyszínen megjelent a járőr, és felvette a kapcsolatot a bejelentő panaszossal, aki bemutatta a jegyzői döntését, arról fényképfelvételt készített. A járőr olyan tevékenységet, amely jogellenes lett volna az adott körülmények között, nem tapasztalt. A jelzett ingatlanban, abban az időpontban nagyjából 20 fő tartózkodott, azonban onnan hallható zaj nem szűrődött ki. A panaszos a jelzett lakás alatti ingatlanban lakik, azonban oda nem engedte be a járőröket, hogy ott felmérjék esetleges jogsértés megvalósulását. Az esettel kapcsolatban jelentés készült, egyéb intézkedés nem vált szükségessé. ”

b) A kivizsgálás alapján a főosztályvezető megállapította, hogy a bejelentővel folytatott beszélgetésről (TIK irányítója által történő visszahívásról) a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 42. §-a alapján már nem rendelkeznek felvétellel.

c) Az ügyhöz kapcsolódó adatlap alapján a TIK irányítója, a beérkező eseményeket figyelembe véve – mivel életveszély, sérülés, vagy nagy vagyoni hátrány okozása nem volt kilátásban – megkülönböztető jelzés használatának mellőzésével küldtek (a XII. kerületi egységek foglaltsága miatt) a II. kerületből járőröket intézkedni. A rendőri egység 12 óra 4 perckor érkezett a címre, és kezdte meg az intézkedést, amit 12 óra 38 perckor fejezett be. A kivizsgálás során a TIK irányítói részéről hiányosság nem merült fel.

d) A r. alezredes továbbá azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos címére 2017. január 1-jétől a kivizsgálásig, a panasz tárgyát képező (a 2017. szeptember 2-ai és 7-ei) bejelentésekkel együtt 13 bejelentés érkezett, melyekről a rendelkezésre álló adatlapokat is továbbították.

A dokumentumokból megállapítható, hogy 2017. január 27-én két ízben, a szomszédban zajló zajos munkavégzés, 2017. április 14-én, június 12-én, augusztus 25-én (három alkalommal) a szomszédban folyó hangos szereplőválogatás miatt kért a panaszos rendőri intézkedést. 2017. szeptember 26-án 3 alkalommal azért történt bejelentés a segélyhívó számra, mert egy ismeretlen férfi rugdosta a panaszos lakásának ajtaját. A rendőrségi iratok részletesebb ismertetésétől a Testület eltekintett.

3) A rendőrség továbbította a Testület részére a segélyhívó számra tett bejelentés hanganyagát, valamint az „Eset adatlap” megnevezésű dokumentumot.

a) A 2 perc 2 másodperc terjedelmű felvétel szerint a panaszos hívja a segélyhívó számot. Bemutatkozik, és megkérdezi, hogy tudják-e küldeni a rendőrséget a lakcímére. Elmondja, hogy birtokvédelmi eljárást kértek, mivel csoportosan jönnek-mennek idegen emberek a házukban. A jegyző eltiltotta azt, aki egy lakást bérel, ettől a tevékenységtől és a zavarásuktól is. Az operátor megkérdezi, hogy folyamatban van-e a birtokvédelmi eljárás, amire a panaszos azt feleli, hogy nincs, eltiltotta a jegyző a tevékenységtől a tulajdonost. Szombat van, vadidegenek jönnek-mennek. Nem fogja a panaszos ezt most előadni, mert van egy határozat. Szombat van, és nekik nincs nyugalmuk. Az operátor megkérdezi, hogy a személyek jelenleg is ott vannak-e, amire a panaszos igenlő választ ad. Megkérdezi azt is az operátor, hogy kit tiltottak el, amire a panaszos elmondja a felette lévő lakás tulajdonosának nevét, és azt is, hogy próbafelvételek, statiszták vannak. Az operátor közli, hogy továbbította a bejelentést a rendőrség felé.

b) Az „Eset adatlap” megnevezésű dokumentum azt tartalmazza, hogy 2017. szeptember 2-án 11 óra 31 perckor a panaszos bejelentést tett a BRFK ügyeletére, miszerint „birtokvédelmi eljárás van lefolytatva, a jegyző eltiltotta a tulajdonost a tevékenységtől. Idegen személyek járkálnak a lakásban”, illetve az ingatlanban „filmforgatáshoz folytatnak statisztaválogatást és egyéb

tevékenységet. Emiatt kezdeményeztek birtokvédelmi eljárást, melyben már jegyzői döntés is született. A döntés ellenére az adott ingatlanban továbbra is folyik ez a tevékenység. Bejelentő figyelni fogja a járőrt, mert a kapu és a kapucsengő nem működik és megérkezésüket követően oda fog menni és bemutatja a jegyzői döntést, hogy konkretizálni lehessen az eltiltott tevékenység mibenlétét.”

A járőrt 11 óra 42 perckor riasztották, 11 óra 45 perckor indult el, és 12 óra 4 perckor érkezett a helyszínre. A járőr azt jelentette, hogy a helyszínen megjelent, felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki a jegyzői döntést bemutatta, és arról fényképfelvétel készült. A járőr olyan tevékenységet, ami jogellenes lett volna az adott körülmények között, nem tapasztalt. A jelzett ingatlanban jelenleg nagyjából 20 fő tartózkodik, azonban onnan hallható zaj nem szűrődik ki. Bejelentő a jelzett lakás alatti ingatlanban lakik, azonban oda nem engedte be a járőröket, hogy ott felmérjék esetleges jogsértés megvalósulását.

A járőr az intézkedést 12 óra 38 perckor befejezte. Az esettel kapcsolatban jelentés készül, egyéb intézkedés nem vált szükségessé.

4) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság r. alezredes vezetője az alábbi tájékoztatást adta az ügyben.

2017. szeptember 2-án a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság állományának rendőre jelent meg a panaszos házánál.

A panaszos csendháborítással kapcsolatos bejelentései miatt 2017-ben több ízben, április 14-én és 19-én, június 12-én és 14-én jelentek meg a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság rendőrei a kérdéses ingatlannál, azonban azon időpontokkal kapcsolatban a panasz nem tartalmaz kivizsgálás alapjául szolgáló információt.

5) A BRFK kerületi Rendőrkapitányság r. alezredes vezetője az alábbi tájékoztatást adta az ügyben.

a) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Osztályának közterületi járőrszolgálatát ellátó hivatásos állományú rendőrök, eseti jelleggel, a BRFK TIK utasítására jelentek meg a BRFK kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén. Korábban a jelzett helyszínen nem intézkedtek, ennek megfelelően a panaszos feltételezése a részrehajlás tekintetében minden alapot nélkülöz.

b) Az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése alapján léptek fel az azonosításra vonatkozó kötelezettség tekintetében.

c) A panaszossal szemben az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerinti igazoltatást foganatosították, figyelemmel az Rtv. 24. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra és ezzel összefüggésben, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 175. §-ának (2) bekezdésére. Az intézkedés ténybeli indoka az volt, hogy azonnali rendőri intézkedést igénylő eseményről tett bejelentést a panaszos az általános segélyhívó rendszeren keresztül, és a közrend és a közbiztonság védelme, továbbá az eseményt bejelentő természetes személy jogainak védelme tette azt indokolttá. A bejelentést követően az intézkedő rendőr először a panaszos bejelentővel került kapcsolatba, akinek a meghallgatását követően további – az Rtv. 32. §-án alapuló, a bejelentésben foglaltak vizsgálatának idejére történő – feltartóztatására jogalap nincs, ennek

megfelelően a megjelölt jogszabályhelyek alapján igazoltatással szükséges tisztázni, hogy a hatósági intézkedést ki kezdeményezi a közrend és közbiztonság védelme érdekében. A bejelentő igazoltatása szükséges továbbá az Rtv. 24. §-ának (4) bekezdése szerint is: az adatok későbbi kezeléséhez, és a bejelentő mint természetes személy jogainak védelme érdekében.

A rendőri jelentések, továbbá az adott időszak EDR lekérdezései alapján kizárólag a bejelentő igazoltatása történt meg.

Ezzel összefüggésben a r. alezredes megjegyezte, hogy a panaszos a rendőri intézkedés kezdetétől ragaszkodott ahhoz, hogy az általa bejelentett esemény kapcsán a helyszínen eljáró rendőrök vegyék fel a kapcsolatot a vele jogvitában álló szomszédal. Figyelemmel a bejelentésben foglaltakra, a panaszos ilyen irányú jogigénye kizárólag az Rtv. 24. §-ának (4) bekezdésén alapulhatott, ami viszont – figyelemmel az Rtv. 24. §-ának (6) bekezdésében foglaltakra – eleve feltételezi az igazoltatást kérő természetes személy igazoltatását!

d) A panaszos magatartása ellenségessé vált, amikor úgy érezte, hogy a hosszabb ideje húzódozó polgári jogi (szomszédjogi) vita az intézkedő rendőrök részéről nem lesz azonnal és véglegesen megoldható. A rendőri jelentések alapján az intézkedő rendőrök hangneme és bánásmódja objektív és a jogi lehetőségeket messzemenően vizsgáló jellegű volt (az ellenérdekű fél jogaira is tekintettel), amit azonban a panaszos részrehajlásként értékelte.

e) Amikor a panaszos átadta az intézkedő rendőröknek a város kerület *Önkormányzat Jegyzőjének határozatát, akkor a bejelentett cselekmény megítélése szempontjából a jegyzői határozatnak nagyobb jelentősége volt, mint a bejelentő elmondásának. Ennek megfelelően feltételezhető, hogy a jegyzői határozat átolvasása közben az intézkedő rendőrök nem teljes figyelmüket szentelték a panaszos kommunikációjának.

f) A rendőri jelentések alapján a panaszos által szó szerint idézett rendőri közlések nem azonosíthatóak, de egyes tartalmi elemek átfedést mutatnak.

g) A rendőri intézkedést követően készített rendőri jelentés alapján az intézkedő rendőrök az Rtv. 39. §-ának (1) bekezdés első fordulata alapján kértek bebocsátást a panaszos lakásába, az általa bejelentett (tartalmilag a Szabs. tv. 195. §-ának (1) bekezdése szerinti csendháborítás szabálysértésének megfelelő) cselekmény tisztázása érdekében. A panaszos ezt elutasította és az intézkedő rendőrök végül nem mentek be a lakásba, mert arra – figyelemmel a hivatkozott jogszabályhelyre – jogalap nem volt.

h) A rendőri jelentések alapján a rendőrök elsősorban a bejelentő, illetve az általa kvázi feljelentett személy meghallgatásával és az általuk a helyszínen tapasztaltak rögzítésével, továbbá város kerület *Önkormányzat Jegyzőjének * számú határozatának jogi értelmezésével tisztázták a történeteket. További adatgyűjtés során beszerezték a panaszos által megjelölt lakásban igazoltatott személytől a * Kft. társasági szerződését, ami alapján a jogi személy a panaszolt tevékenységet folytatta. További tanúkutatás nem történt.

i) Az intézkedő rendőrök – figyelemmel az Rtv. 24. §-ának (4) pontjában foglaltakra – a panaszos által megjelölt lakásban tartózkodó személyt igazoltatták, azonban a lakásba történő belépésnek az Rtv. 39. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján jogalapja nem volt, csendháborító magatartást pedig egyáltalán nem észleltek a helyszínen. A lakásba történő belépésnek az Rtv.

említett rendelkezése alapján jogalapja nem volt, ennek megfelelően az intézkedő rendőröknek nem volt jogalapja ellenőrizni, milyen tevékenység folyik a panaszos által megjelölt lakásban.

j) Az intézkedő rendőrök valóban megkíséreltek az erre a célra rendszeresített NOVA típusú pda eszközzel a rendőri intézkedésről felvételt készíteni, azonban az SD kártya hiba miatt nem történt meg. Arra vonatkozóan, hogy felvétel készül, előzetes figyelmeztetés történt, annak jogszabályi alapját pedig az Rtv. 42. §-ának (1) bekezdése képezte, ténybeli indoka pedig a csendháborítás szabálysértés hiányának dokumentálása lett volna.

k) A rendőrök a panaszost tájékoztatták, hogy az általa bejelentett szabálysértés elkövetését nem látják megállapíthatónak, illetve – figyelemmel az Rtv. 24. §-ának (4) bekezdésére – arról is, hogy a történetekről rendőri jelentést készítenek.

l) A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. §-ának (6) bekezdésén alapuló tájékoztatási kötelezettség tekintetében a lehetőségekről szóló tájékoztatás megtörtént; a határidőről szóló tájékoztatás tekintetében a rendőri jelentések adatot nem tartalmaznak.

5) Az „Ügyeleti küldési napló” megnevezésű dokumentum szerint az intézkedő r. törzsőrmester kizárólag a panaszost igazoltatta 2017. szeptember 2-án 12 óra 11 perckor.

6) a) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök elsődleges (a helyszínen történt adatgyűjtésről szóló) jelentése az alábbi adatokat tartalmazza.

2017. szeptember 2-án 8 órától 20 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a rendőrök a TIK alárendeltségében, illetve az eligazításon elhangzottaknak megfelelően, amikor is 11 óra 45 perckor azt az utasítást kapták, hogy jelenjenek meg a panaszos címén, ahonnan bejelentés érkezett, hogy jegyzői határozat ellenére olyan tevékenységet folytatnak, ami nincs engedélyezve.

A helyszínre 12 óra 5 perckor érkeztek meg, és felvették a kapcsolatot a bejelentő panaszossal, aki elmondta, hogy a társasház épületében, a felette lévő lakásban olyan tevékenységet folytatnak, ami a jegyző által nincs engedélyezve, illetve ő sem járult hozzá.

A r. őrmester kérte a panaszost, hogy mutassa meg a határozatot, amiben az szerepel, hogy az általa bejelentett tevékenység nem engedélyezett. A panaszos mutatott egy határozatot, amiben „nem szerepel az, hogy az általa bejelentett tevékenység nincs engedélyezve, a határozatban szerepel továbbá, hogy a kért birtokvédelmi kérelmet csak azon részében hagyja helyben, mely szerint a nevezett felső szomszédjai a nevezettet, illetve a többi lakót nem zavarhatják nyugalmaikban, a többi részében a beadványt elutasítja. A határozatban szerepel az is, hogy a felső szomszédoknak jogszabály szerint lehetőségük van lakhatáson kívül egyéb célra is használni bérleményüket.”

A panaszos azt is elmondta a rendőröknek, felháborítónak tartja, hogy emberek járkálnak a lépcsőházában, azt ő nem engedte meg, és – többek között – emiatt hívta a rendőrséget. A rendőrök közölték vele: mivel a határozatban nem szerepel, hogy a tevékenység nem folytatható, ezért csak csendháborítás szabálysértés elkövetése miatt tudnak intézkedni a másik féllel szemben. Ezt követően kérték a panaszost, hogy engedje be őket a lakásba, hogy megállapíthassák, történik-e csendháborítás vagy nem. A panaszos erre azt közölte, hogy nem engedi be a rendőröket a lakásába, különben is korábban volt már itt rendőri intézkedés, azonban

az akkor kikerülő járőrök felmentek a felette lévő lakásba, és az ott tartózkodó személyeket ellenőrizték, és nekik is ezt kellene tenni. Azt is elmondta a panaszos, hogy nincs zajszigetelve a plafonja, ezért a lépések hallatszódhatnak. A rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján fogják megállapítani, történik-e csendháborítás.

Ezt követően felvették a kapcsolatot a felső szomszédal, aki elmondta, hogy a lakásban casting folyik, annak során 20-30 embert hallgatnak meg egy filmszereppel kapcsolatban. Elmondta a férfi azt is, hogy a meghallgatás során a személyek bemennek egy szobába, ott egy széken ülve, beszélgetve kell előadniuk egy jelenetet. A rendőrök megállapították, hogy ott tartózkodásuk ideje alatt még a lakás nyitott ajtaján keresztül sem szűrődött ki olyan hangos zaj, ami az ott élőket pihenésükben, nyugalmukban megzavarhatta volna. A rendőrök közölték a szomszédal, hogy tartsa be, és tartassa be a társadalmi együttélés szabályait, aki közölte, hogy vigyázni fognak, hogy a meghallgatás során ne legyenek zajosak, illetve elmondta azt is, hogy a meghallgatás 10 órától 14 óráig tart, azt követően nem marad a lakásban senki. A szomszéd átadott egy dokumentumot, mely szerint társaságuk munkavégzési helye jogszerűen a szóban forgó lakás.

A rendőrök ezt követően tájékoztatták a panaszost, hogy a helyszínen csendháborítást nem tapasztaltak, ezért a történetéről rendőri jelentést készítenek. A panaszos erre azt válaszolta, hogy be fog menni a rendőrkapitányságra, és az intézkedéssel szemben feljelentéssel fog élni, illetve elkérte a rendőrök nevét, jelvéyszámát, egy papírra felírta az adatokat, és közölte, hogy még hallani fognak róla.

A rendőrök a jelentésben megegyezték, hogy a panaszos az intézkedés során mindvégig ellenséges, és lekezelő volt, illetve többször is utasította a rendőröket, hogyan végezzék munkájukat.

A rendőrök a történeteket jelentették a központnak, majd a helyszínt annak engedélyével, 12 óra 50 perckor elhagyták.

b) A rendőrök mind a panaszos által átadott határozatról, mind pedig a szomszéd által átadott dokumentumról fényképfelvételt készítettek, azokat csatolták a jelentéshez.

A Budapest Főváros Kerületi * Polgármesteri Hivatal *Csoportjának határozata a panaszos és családja által a szomszédjuk ellen benyújtott birtokvédelmi kérelemnek részben helyt adott. megállapítása szerint a panaszolt azzal, hogy a lakásába érkező és onnan távozó személyek a lépcsőházban hangosan beszélgetve vonulnak, a panaszolti lakásban hangoskodnak, és ezen magatartásukkal zavarják a panaszosokat lakásaik és az ingatlan közös területeinek használatában, birtokháborítást követett el. A jegyző a panaszoltat a jövőre nézve ettől a birtoksértő magatartástól, vagyis attól, hogy a lakását felkereső személyek a panaszosok nyugalma a lépcsőházban és a panaszolti lakásban tanúsított hangos magatartásukkal zavarják, eltiltotta.

A hatóság két ízben tartott szemlét az érintett ingatlan vonatkozásában. A birtokvédelmi kérelmet az említett megállapításon túlmenően elutasították. A határozat indokolása szerint a panaszosok kérték azt is, hogy a panaszoltnak a hatóság tiltsa meg, hogy a tulajdonában álló lakást nem lakás céljára bérbe adja. Az eljárás tárgyát képező ingatlan a panaszolt kizárólagos tulajdonát képezi, tulajdonosként neki van legerősebb jogcíme az ingatlan birtoklásához, az őt megillető tulajdonosi részjogosítványok alapján maga döntheti el, milyen módon hasznosítja az ingatlant, illetve arra

vonatkozóan milyen jogviszonyokat létesít. A panaszosok kérelmükben nem bizonyították hitelt érdemlően azt, hogy az ingatlan használata ténylegesen birtoksértést valósít(ott) meg a társasház többi tulajdonostársa vonatkozásában. A határozatban kifejezetten szerepel az alábbi kitétel: a jegyző előtti birtokvédelmi eljárásban nincs mód arra, hogy a hatóság megtiltsa azt a panaszoltnak, hogy a tulajdonában álló lakást nem lakás céljára bérbe adja.

A * Korlátolt Felelősségű Társaság társasági szerződése szerint a társaság székhelye (egyben a központi ügyintézés helye) a panaszolt első emeleti ingatlan. A társaság tevékenységi köre igen kiterjedt, abba – egyebek mellett – beletartozik a film-, video-, televízióműsor-gyártás, illetve a felvételek utómunkálatai is.

7) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök a Testület felvilágosítás-kérése alapján kiegészítő jelentést készítettek.

a) A r. törzsörmester járőrvezető jelentése az alábbi információkat tartalmazza.

A rendőrök kikerzését követően a szóban forgó ház előtt egy hölgy várta őket, akit megszólítottak, és megkérdezték tőle, ő tett-e bejelentést, amire igenlően felelt. Ezt követően mindkét rendőr bemutatkozott a panaszosnak az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése alapján, amire ő is bemutatkozott. A rendőrök a panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján igazoltatták, mivel minden rendőri intézkedésről írásos jelentést kell készíteniük, és „azon fel kell tüntetni az összes személy részletes adatait, akik a rendőri intézkedésben szerepeltek, ehhez viszont feltétlenül szükséges a rendőri igazoltatás”. A panaszos közölte, hogy mi miatt hívott rendőrt, majd átnyújtott a járőrvezető részére egy jegyzői határozatot, amiről elmondta, hogy abban szigorúan megtiltották a fölötté lakóknak, hogy a lakást másként használják, mint lakhatásra, ennek ellenére rendszeresen tartanak ott filmforgatáshoz szereplőválogatásokat. A rendőr átvette a dokumentumot, azt részletesen átolvasta, és fényképfelvételekkel rögzítette. A határozatban azonban semmi nem utalt arra, amit elmondott, illetve ami a bejelentésében szerepel: a felette lakónak a jegyző megtiltja, hogy a jogszabályokba ütközően cselekedjen, az egyéb felsorolt okokban a beadványt elutasították. A rendőr ezt közölte a panaszossal, aki rögtön ellenséges hangnemre váltott: közölte, hogy a rendőrök vizsgálják ki az ügyet, ugyanis korábban is jártak nála rendőrök, és azok felmentek a felette lakóhoz, és most is menjenek fel, és nézzék meg, ott mi folyik. Ezt követően a járőr közölte a panaszossal, hogy természetesen meg fogják hallgatni a felette lakót is, illetve a lakók közül azt, aki érdemben tud az ügyben nyilatkozni. A panaszos ismét elmondta, hogy most menjenek fel, és nézzék meg, mi folyik felette, amire a járőrvezető elmondta, hogy azt fogják tenni, de nem szükséges neki is ezt kérnie. Azt is közölte a rendőr, hogy a jegyzői határozatból megállapítottak alapján, a helyszínen csak csendháborítás szabálysértése miatt tudnak intézkedni a szomszédjaival szemben, amennyiben más szabálysértő cselekményről nincs tudomása. A panaszos közölte, hogy rendben van, de ebben az esetben ő a rendőröket bepanaszolja, mivel nem voltak hajlandóak úgy intézkedni, ahogy kell, és fel fogja írni a nevüket, jelvéyszámukat, és legközelebb a bíróságon fognak találkozni vele. Ezt követően a r. törzsörmester tájékoztatta a panaszost, hogy az ő kérésére érkeztek a helyszínre, és amennyiben továbbra is ellenséges magatartást tanúsít, a rendőrök dolgát is megnehezíti, pedig csak neki akarnak segíteni. A rendőr közölte vele azt is, hogy az Rtv. 42. §-a alapján az intézkedésről a nála levő, NOVA eszközzel kép-és hangfelvételt fog készíteni, amiből megállapítható lesz, hogy valóban tapasztalható-e csendháborítás a lépcsőházban. Az intézkedés végeztével azonban a videofelvételt nem mentették el, mivel az eszköz „SD kártya hiba” üzenetet jelzett.

A panaszos tájékoztatását követően a rendőrök felvették a kapcsolatot a felette lakóval, aki elmondta, hogy hosszasan húzódó vita van köztük, és az alsó szomszéd hölgy között, mivel senki más ott lakót nem zavar a tevékenységük, csak a panaszost. Elmondta továbbá, hogy valóban filmforgatással kapcsolatos casting zajlik a lakásban, de ez a tevékenység a cég bejegyzett helyén, a kérdéses lakásban jogszerűen történik. A castinggal nem zavarnak senkit, egy zárt szobában csöndes beszélgetés zajlik, a várakozók pedig szintén csendesek, illetve a casting is csak 10 órától 14 óráig tart, megpróbálják mindig „emberi időben” megoldani a meghallgatásokat. A rendőrök az ott tartózkodásuk alatt nem tapasztaltak csendháborításra utaló körülményt, annak ellenére, hogy a fenti lakóval való beszélgetés alatt a lakás ajtaja végig nyitva volt.

Ezt követően a panaszossal közölték a tapasztaltakat, miszerint csendháborítás szabálysértése nem valósul meg. A panaszos azt mondta, hogy márpedig szerinte van csendháborítás, a lakásába behallatszik a fenti lakásban járkáló emberek „dübögése”, emiatt nem tud pihenni. A rendőrök közölték vele, hogy a lépcsőházban nem tapasztaltak csendháborítást, de amennyiben a lakásában ő tapasztal, akkor, ha beengedi a lakásába őket, a rendőrök is meggyőződhetnek róla, hogy valóban zavarja-e a hangos zaj a pihenésben. A panaszos szöveg, hogy „mit képzelsz?”, ő biztos nem fogja beengedni a rendőröket lakásába, különben is a rendőrnek semmi köze a lakásához, és hogy ő ott mit hall, és mit nem. A rendőrök ezt követően közölték, hogy a rendelkezésére álló adatok alapján nem állapítják meg a csendháborítás szabálysértés elkövetését, illetve – mivel a bejelentésében szereplő tények nem felelnek meg a valóságnak, továbbá mivel csendháborítás szabálysértés nem állapítható meg – amennyiben ezt ismételt bejelentés miatt lesz szankcionálható. Ezt követően a panaszos közölte, hogy arra akár most is feljelenthetik, úgyszintén ő is feljelenti a rendőröket.

A r. törzsmester elmondta végül a panaszosnak, hogy az intézkedéssel szemben milyen panasztételi lehetőségei vannak, mire közölte, hogy ő azokat nagyon jól tudja, és élni is fog ezzel a jogával. Ezt követően a járőrvezető közölte, hogy amennyiben további rendőri segítségre nem tart igényt, a rendőrök befejezettnek tekintik az intézkedést, mire azt reagálta, hogy nyugodtan mehetnek is, úgyszintén találkoznak még vele a bíróságon.

A járőrvezető a kiegészítő jelentésében megjegyezte, hogy a panaszos az intézkedés során mindvégig ellenséges, lekezelő magatartást tanúsított, de ez a rendőröket nem befolyásolta semmilyen tekintetben: az intézkedést mindvégig jog-és szakszerűen folytatták le, a bejelentést részletekbe menően és teljes körűen kivizsgálták a helyszínen, a szükséges felvilágosítást minden részről megadták, végig kulturáltan és tisztelettudóan viselkedtek. Az intézkedés során a Buda-Központon keresztül felvették a kapcsolatot a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság készenléti csoportvezetőjével, és az ő, valamint központ utasításaival összhangban folytatták le a rendőri intézkedést.

b) A r. őrmester járőr kiegészítő jelentése az Állásfoglalás III. rész 7) a) pontjában ismertetett jelentéssel szinte szó szerint megegyezik, ezért annak ismertetésétől a Testület eltekintett.

8) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszos panasz-kiegészítésében megjelölt, 2017. szeptember 7-ei rendőri intézkedéssel összefüggésben keletkezett „Eset adatlap” elnevezésű dokumentumot is.

A rendőrségi dokumentum szerint 17 óra 52 perckor tett a panaszos bejelentést a BRFK ügyeletére arról, hogy a lakásánál rongálás történt. A tetőtérben voltak az építésügyi hatósággal, és akkor azt tapasztalták, hogy a tetőt megrongálták, a palát megtörték, és az eszköz, amivel

elkövethették, még ott van a helyszínen. Figyelní fogják és beengedik a klerkező járört. A készenléti csoportvezetöt tájékoztatták, aki azt az utasítást adta, hogy menjen járör a helyszínr. „Nem is biztos, hogy bűncselekmény történt, a helyszíni visszajelentést követően egyeztetni kell” a készenléti csoportvezetötvel. A járör jelentése szerint a tetön levő 20 x 20 cm-es pala hiányzik, az törött állapotban van. A tárolóban május 16-án jártak utoljára. Van egy vasoszlop, vélhetően azzal rongálták meg a palát, vagy a szél lökte ki. A kár értéke 60.000 forint. Bűncselekmény nem történt. A készenléti csoportvezetöt tájékoztatása szerint utána nézett, és a rongálási kár nem haladja meg az 50.000 forintot.

III.

A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy valamennyi panaszrész vizsgálatára kiterjed-e a hatásköre.

1) A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendöri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendöri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendöri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendörfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendöri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek – a rendöri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség), – a rendöri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés), – a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendörbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Mindebből következik, hogy a Testületnek az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköre birtokvédelmi kérdések eldöntésére (a panaszos és családja egyébként a megfelelő szervekhez fordult ez ügyben korábban).

2) A 2017. szeptember 7-én történt eseményekkel összefüggésben a panaszos nem a helyszínen történt rendöri intézkedést sérelmezte, hanem azt, hogy a rongálási kár összegét a rendörség bűncselekményi értékhatár helyett szabálysértési (50.000 forintot meg nem haladó) értékben állapította meg.

A panasz ezen részével összefüggésben a Testület szintén hatáskörének hiányát állapította meg: szabálysértési kérdésekben érdemi vizsgálatot nem folytathat, illetve a kárösszeg megállapítása szakértői kérdés.

IV.

A panaszos sérelmezte azt, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság kitérő rendőrei őt vonták felelősségre, nem pedig a zaklatóit, és ezek a rendőrök nem nyújtottak segítséget. A panaszos továbbá sérelmezte az egyik rendőr hangnemét is. A panaszos beadványában hangsúlyozta, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság rendőreinek intézkedésével elégedett volt („udvariasan és szabályszerűen jártak el”).

A Testület a panaszbeadvány, valamint a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosoknak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége 2017. szeptember 2-án a panaszos által is lakott ingatlanban.

A panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentumok megegyeznek abban, hogy állampolgári bejelentés alapján érkeztek a rendőrök a helyszínre: a panaszos azért kérte a rendőrség segítségét, mert az ingatlanban idegenek közlekednek, ami nagy zajjal jár. Hangoskodnak, és a felette levő lakásban statisztaválogatás, és filmfelvétel folyik. A panaszos állítása szerint a tulajdonost eltiltották ettől a tevékenységtől.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint továbbá a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a továbbá az alábbiak szerint rendelkezik. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A telefonos bejelentésben megjelöltekre a Testület álláspontja szerint további jogszabályi rendelkezések hívható fel. A Szabs. tv. 195. §-ának (1) bekezdése szerint csendháborítás szabálysértését követi el az, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalját, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, hiszen a segélyhívó számra tett bejelentésben előadottak felvethették a fent megjelölt jogellenes cselekmény (csendháborítás) – intézkedéshez szükséges, minimális szintű – gyanúját, illetve az azonnali rendőri intézkedés szükségességét.

A Testület megítélése szerint a jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó telefonos segélykérés bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében – az Rtv. idézett 13. §-a alapján – intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszos kifejezetten nem sérelmezte igazoltatását, illetve azt a körülményt, hogy az intézkedő rendőr be akart menni a lakásába, azonban azok kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

a) A rendőrség arra hivatkozott, hogy a panaszos igazoltatása az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján történt, figyelemmel az Rtv. 24. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra, illetve a Szabs. tv. 175. §-ának (2) bekezdésére.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 24. §-ának (4) bekezdése kimondja, hogy a rendőrt a jogainak érvényesítése végett bárki felkérheti más személy igazoltatására. Ha az igazoltatást kérő valószínűsíti, hogy az igazoltatáshoz jogos érdeke fűződik, és a személyazonosságát igazolja, a rendőr a kérést teljesíti. Az igazoltatott adatait - a 24/A. § (1) bekezdésében foglaltakat kivéve - a rendőrkapitányság adja ki az igazoltatást kérőnek, ha az adatokhoz fűződő jogosultságát hitelt érdemlően igazolja. Ugyanezen törvényhely (6) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy az adatok kiadásáról az igazoltatott személyt írásban értesíteni kell. Az értesítésben közölni kell az igazoltatást kérő igényének indokait. Ha az igazoltatott kéri, az igazoltatást kérő személyazonosító adatait vele közölni kell.

A Szabs. tv. hivatkozott törvényhelye szerint aki a hatóságnál vagy közfeladatot ellátó szervnél vészhelyzetről vagy rendzavarásról valótlán bejelentést tesz, szabálysértést követ el. Szabálysértés az is, ha a hamis bejelentés alapján a hatóság vagy a közfeladatot ellátó szerv szükségtelenül a bejelentésben megjelölt helyszínre vonul vagy egyéb intézkedésre kényszerül.

A Testület álláspontja szerint jelen esetben a közrend védelme érdekében szükséges volt a panaszos igazoltatása, az jogszerűen történt, ami által nem sérült a személyes adatok védelméhez való joga. A Testület továbbá egyetért a rendőrség azon érvelésével, miszerint a panaszossal került kapcsolatba elsőként az intézkedő rendőr, akinek a meghallgatását követően további – az Rtv. 32. §-án alapuló, a bejelentésben foglaltak vizsgálatának idejére történő – feltartóztatására jogalap már nincs, ezért igazoltatással szükséges tisztázni, hogy a hatósági intézkedést ki kezdeményezi a közrend és közbiztonság védelme érdekében. A panaszos továbbá kérte, hogy a rendőrök vegyék fel a kapcsolatot a vele jogvitában álló szomszédjal, az ilyen irányú jogigénye pedig kizárólag az Rtv. 24. §-ának (4) bekezdésén alapulhatott, ami viszont – az Rtv. 24. §-ának (6) bekezdése alapján – feltételezi az igazoltatást kérő személy igazoltatását.

b) Az intézkedő rendőrök az Rtv. 39. §-ának (1) bekezdés első fordulata alapján kértek bebocsátást a panaszos lakásába, azonban – mivel a panaszos azt elutasította – végül nem mentek be.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrség óvja az ember jogait. Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során [...] a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. X. Fejezetében, az értelmező rendelkezések között található a magánlakás fogalma. A 97. § (1) bekezdés c) pontja szerint magánlakás: a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület.

Az Rtv. 39. §-a rendelkezik a magánlakásban intézkedésről. Eszerint – az Rtv.-ben felsorolt kivételektől eltekintve – a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be.

A Testület megítélése szerint ahhoz, hogy a rendőrség megállapíthassa, a panaszos szomszédjának magatartása tényállásszerű-e, azaz kimeríti-e a csendháborítás szabálysértését, szükséges lett volna a panaszos lakásába történő bejutás az adatgyűjtés (tényállás tisztázása) érdekében. Tekintettel azonban arra, hogy a panaszos ettől elzárkózott, az Rtv. említett 39. §-a alapján nem volt jogalap a belépésre. **A rendőrség a fenti kéréssel nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.**

3) A Testület ezt követően azt a kérdést vizsgálta, a rendőrség mennyiben tett eleget a segítségnyújtási kötelezettségének.

A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrség nem nyújtott hathatós segítséget az őt és családját zaklató magatartást folytató idegenekkel szemben, és a felelősségre vonás elmaradása miatt tovább folytatódik a birtokháborítás.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének 1. mondata kimondja: a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettségét: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható (az ultima ratio elve alapján), vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

A Testület álláspontja szerint jelen esetben a rendőrök feladata a jogellenes cselekményre utaló panaszosi bejelentés tekintetében az volt, hogy meggyőződjenek azok megalapozottságáról, azt követően a lehetőségekhez mérten adatgyűjtést végezzenek (meghallgatásokkal, a helyszín megtekintésével), a tényállást tisztázzák, illetve a panaszosnak a szükséges tájékoztatást megadják.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület az alábbi megállapításokat tette. A rendőrök helyesen jártak el akkor, amikor a helyszínen meghallgatták a panaszost, azt követően pedig a felette lakó szomszédot. Az adatgyűjtés keretében a rendőrök megtekintették a panaszos által átadott jegyzői határozatot, illetve a szomszéd által átadott társasági szerződést is. A további adatgyűjtésre a panaszos felróható magatartása miatt nem volt lehetőség: nem engedte be a rendőröket a lakásába. A rendőrök ezt követően közölték, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítják meg a csendháborítás szabálysértés elkövetését, illetve – mivel a bejelentésében szereplő tények nem felelnek meg a valóságnak, továbbá mivel szabálysértés nem állapítható meg – amennyiben a panaszos ezt ismételten bejelenti, valótlan bejelentés miatt lesz szankcionálható.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület kimondta: a rendőrség megfelelően eleget tett az Rtv. 24. §-a szerinti segítségnyújtási kötelezettségének, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga ebben a tekintetben sem sérült.

4) A panaszos sérelmezte azt, hogy az intézkedő rendőr felvételt készített.

A képfelvétel, hangfelvétel, kép- és hangfelvétel készítéséről az Rtv. 42. §-a rendelkezik. A törvényhely (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt készíthet. Ugyanezen törvényhely (6) bekezdés a) pont aa), illetve ae) alpontjai szerint a felvétel, illetve az abban szereplő személyes adat szabálysértés miatt indult szabálysértési eljárás során, illetve az érintett személy jogainak gyakorlása érdekében használható fel.

A rendőrségi dokumentumok szerint az intézkedő rendőrök valóban megkíséreltek az erre a célra rendszeresített eszközzel a rendőri intézkedésről felvételt készíteni, azonban az technikai hiba miatt ténylegesen nem történt meg. A felvétel készítéséről előzetesen figyelmeztették a panaszost.

A Testület elfogadta a rendőrség álláspontját a felvételkedés indokát illetően, ezért megállapította, hogy a felvételkedéssel jogszerűen korlátozták a panaszos személyes adatok védelméhez való jogát.

5) A panaszos sérelmezte az egyik intézkedő rendőr által tanúsított hangnemet: a rendőr azt mondta neki, hogy ne utasítsa a rendőrséget intézkedésre. A rendőr provokálta a panaszost.

A rendőrök elsődleges jelentésükben megegyeztek, hogy a panaszos az intézkedés során mindvégig ellenséges, lekezelő volt, és többször utasította a rendőröket, hogyan végezzék munkájukat. Kiegészítő jelentésükben az szerepel, hogy amikor a jegyző határolatát áttanulmányozták, és közölték, hogy abban semmi nem utal arra, amit a panaszos elmondott, a panaszos ellenséges hangnemre váltott, és utasította őket arra, hogy menjenek fel, nézzék meg, mi folyik a felette lakó lakásban. Megismételték, hogy a panaszos mindvégig ellenséges, lekezelő magatartást tanúsított, de ez a rendőröket nem befolyásolta: a bejelentést részletekbe menően és teljes körűen kivizsgálták, végig kulturáltan és tisztelettudóan viselkedtek.

A Testület a panaszos által rendelkezésre bocsátott felvétel alapos meghallgatása után azt a megállapítást tette, hogy a rendőri intézkedés hallható részében a rendőr hangneme megfelelő, kimért volt. A rendőri intézkedés teljes egészében azonban nem volt hallható.

A Testület a panasz ezen részével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára: a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekben túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az

Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a rendelkezésére bocsátott bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőri hangnem kérdésében, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

V.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján jelen ügyben azt a megállapítást tette, hogy a rendőröknek a panaszos telefonos bejelentése alapján – a közrend védelme érdekében – intézkedési kötelezettségük keletkezett, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Azzal, hogy a rendőrök (a tényállás tisztázása érdekében) a magánlakásba bebocsátást kértek, szintén nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszos igazoltatása, illetve a felvételnézés jogszerűen és indokoltan történt, ami által a panaszos személyes adatok védelméhez való jogát jogszerűen korlátozták. A rendőri hangnem tekintetében, a bizonyítékok elégtelensége miatt, a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2018. december 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag helyett
dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag